

Licemerci, vražji sluge, svet slepijo,
grabijo zlato, srebro in kar dobijo,
Antikristu pot zločinsko s tem gradijo,
duše mnogih prav zaradi njih trpijo.

Kdor bi hotel božjim zakonom slediti
in po poti božjega sinu hoditi,
greh objokovati in se pokoriti,
mora slej ko prej njih strašni srd čutiti.

Pravijo: Poglejte kljukca, samopaša,
z bledim licem, z raševino se ponaša,
brž pred inkvizitorja, da ga izpraša!

Sveti oče inkvizitor, tale blodi,
lačen, žejen, bos in nag je, a nas sodi!
Naj ta licemerec se na ogenj vodi!

Če se tak z obličja zemlje ne prežene,
mesta več ne bo na njej za nas poštene,
ne za našo slavo, ne za mize obložene.

Šiško Menčetić (1457—1527)

ČEMU NAJ ŽIVIM NAPREJ
Čemu naj živim naprej? Jaz moram umreti,
odkar po ljubezni mi želja daje samo še trpeti.
Bolj grenka je od pelina, rekel bi živa smrt,
ki jo začuti jelen, ko dohiti ga hrt.

Džore Držić (1461—1501)

GREM, GREM
Grem, grem, kamor gre misel moja,
morda pa srce si le najde pokoja.

Ker če bi ne šel, bi me zapustilo,
iz prsi nesrečno se k njej napotilo,
ki smrtno zadela ga je z očmi,
da zdaj samo k njej pohiteti želi.